

32^e ZONDAG DOOR HET JAAR A 2020 VIERING WILLIBRORD

Lezingen: Jesaja 52, 7-10; Hebreëen 13,7-9a. 15-17a; Marcus 16, 15-20

Reizen en op tocht gaan zit ons mensen in de genen. We weten niet anders. Oude geschiedenissen geven het aan. Er zitten twee kanten aan ons bestaan: we vestigen ons graag op een bepaalde plek, bewonen er ons huis; maar trekken er ook graag op uit om nieuwe inzichten te verwerven, kennis te maken met hoe anderen leven, te genieten van wat elders te genieten valt, een betere toekomst in te gaan (denk aan vele mensen op de vlucht uit een armzalig bestaan). Nu de reisbranche vanwege de aanwezigheid van het coronavirus stil ligt worden we ons er hoe langer hoe meer van bewust, dat we 'mensen zijn van onderweg'. Waren het vroeger 'avonturiers', eenlingen en families, in onze tijd is de neiging in ons tot reizen en trekken een wereldwijde business geworden.

Er heeft wél een grote ontwikkeling plaats gevonden in mogelijkheden van reizen vroeger en nu. We gaan nog steeds veel te voet. Maar al gauw ging men gebruik maken van ezels, paarden en kamelen; van koets en sjees, van kar, wagen en boot. In onze tijd maken we massaal gebruik van fiets, auto en bus, trein en vliegtuig, mogelijkheden die ons nu ter beschikking staan. Ontzag mogen we hebben voor de lange tochten met veel eenvoudiger middelen van mensen als Abraham, het volk Israël, dat uit de slavernij van Egypte op weg ging naar 'een land van belofte', een betere toekomst naar Gods bedoelingen. Ook Jezus sluit aan bij de eigenschap van de mens om onderweg te zijn. Hij nodigt degenen, die Hem aangenomen hebben en daar heil in gevonden hebben, zijn Evangelie wereldwijd uit te dragen. Aan die oproep hebben velen beantwoord: zijn eerste 12 leerlingen trokken er al op uit. Daarna 72 anderen; een man als de apostel Paulus, die die tot in Rome het Evangelie ten gehore bracht. Zo is het verder gegaan, in versnelde mate toen keizer Constantijn in 313 christen werd. Bij ons vieren wij de verkondiging van het Evangelie in onze contreien. We verbinden dat met de heilige Willibrord, patroon van onze kerkprovincie en met de Ierse monniken, die (8^e eeuw) op reis gingen de zee overstaken en de zogenoemde 'heidenen' hier bekend maakten met de God van Jezus Christus. In vergelijking met de goden van 'de heidenen' brachten zij de boodschap van 'God is liefde'; uit liefde is Hij mens geworden onder ons om ons te bevrijden van alle slavernij en ons vrij te maken van wat kwaad is. In onze Zuid-Limburgse streken was al eerder gemissionieerd (4e eeuw) door mensen als Servatius, Lambertus en Hubertus, Monulfus en Gondulfus en anderen. Het was in de tijd dat het christendom nog één was en niet gescheiden in een aantal kerken elk met een eigen organisatie. Vroeger lag de nadruk sterk op wat die kerken gescheiden hield; op de dag van vandaag gaat het veel meer om onze gemeenschappelijke basis: Jezus en zijn Goede Tijding (Evangelie). Die neiging tot samenwerking/samengaan is er des te meer, nu Het Evangelie minder aandacht krijgt in onze huidige samenleving. Sinds de 18e eeuw is de westerse mens zichzelf met zijn prestaties hoe langer hoe meer als middelpunt van de wereld gaan zien waardoor het geloven in God op de achtergrond raakt. In onze contreien is er samenwerking aan de basis. Dit weekeinde preekt dominée Harrie de Reus in de kerk van Wittem. Volgend voorjaar gaan hij en ik voor bij de huwelijksinzegening van een katholieke jongen en een protestant meisje.

In Wittem is de nieuwe directeur van de werkorganisatie van huis uit protestant. In onze parochies doen verschillen mensen van protestantse huize mee om ons parochiële leven overeind te houden. Zij nemen deel aan de vieringen door het voorlezen van de H. Schrift, zij zorgen voor parochieblad en website. Zo werken we samen aan wat men de 'Oecumene' (de bewoonde wereld) noemt.. Bedoeld is de ene christelijke kerk Zij is bestemd voor alle mensen. We zijn als christenen, dank zij die vroegere missionarissen als Servatius en Willibrord, geroepen om in verscheidenheid eenheid tot stand te brengen. Jezus heeft dat zo: één geloof, één doop, één God en Vader van ons allen. We zijn geroepen op onze reis door het leven in woord en daad die boodschap te brengen tot aan de uiteinde van de aarde. Amen

AR